

пущали безплатна земя на нови поселенци за заселване и съ ги освобождавали подъ редъ нѣколко години отъ всѣ какви данъци. Такъвъ е билъ и случаятъ съ Сливенъ, а особно съ Клуцохоръ. Турцитѣ не можеха да султанствуваатъ и деребействуватъ въ села и градове, дѣто имаше само турци. Тамъ, дѣто имаше турци, тамъ имаше и рая. Прѣзъ първите години на робството правяха изключение само чисто войнишкитѣ села. Сливенъ, ако и войнишки край, бидейки въ развой (слѣдъ падането на Бѣлгария) въ посока отъ село къмъ градъ, не можа да остане чисто войнишко заселище. И прѣзъ периода, когато той се обрѣща въ единъ виденъ бѣлгарски градъ, съ войнишки правдини съ се ползвали само потомцитѣ на първите тѣй обдарени сливенски фамилии, а прѣселенитѣ изъ разните околни заселища съ били рая, или отчасти полуправилегировани, като дервенджии, харбалии или султански овчари.

Въпросътъ: дали заселването на Ново-Село съ бѣлгари е прѣдшествувало заправянето на централния Сливенъ, колкото и да е второстепенъ за настъ, все пакъ е интересенъ. Той е свързанъ и съ въпроса: дѣ първоначално се заселятъ турцитѣ въ града. Отъ факта, че днесъ Ново-Село е чисто бѣлгарски кварталъ подобно на Клуцохоръ, който сливенци съ характеризали съ израза „че турчинъ тамъ не може да замрѣкне“, а камо ли да живѣе, отъ тоя фактъ не слѣдва, че въ Ново Село не съ живѣли никакви турци. Колкото се отнася за Клуцохоръ, тамъ никога не съ били запомнени турски кѫщи, но прѣдането между сливенскитѣ турци говори, че тѣ прѣстанали да живѣятъ въ Ново Село отъ прѣди 100 и повече години. До освобождението, чисто турскиятъ край на града е билъ въ югоизточната част на централния сливенъ, кѫдѣто съ се прѣселили и новоселскитѣ турци. Тѣ съ заселявали горната част на Ново Село къмъ едноименния баазъ, дѣто съ имали и джамия. Единъ отъ най-бистритѣ извори въ сѫщото устие се нарича Кадж Кайнакъ. По прѣдане, неговата вода е била „прѣтеглена отъ мѣстния кадия и намѣрена за най-лека отъ всички води“. Тѣй или инакъ, съ разрушаването на срѣдневѣковния Сливенъ, турцитѣ ще съ се заселили първи тамъ, за да го прѣкръстятъ Енидже-Къой, а по бѣлгарски — Ново-Село,